

Rudá armáda za nás položila životy 140 000 mužů, aby nacistické bestie našly přátele u Pattona

- CZ24 News | 9. května 2021

ČESKO/SLOVENSKO: Ve druhé světové válce celkově padlo **23 200 000** občanů SSSR, za svobodu Československa padlo 140 000, bylo zraněno 411 514 dalších, ale my v roce 2021 hrdinně děkujeme USA, i když ti zde nemuseli bojovat a jenom sbírali Němce do zajetí. Až sem jsme zvrácenou morálkou západu došli!

Jak se říká tomu, kdo chrání vrahy, zřůdy z koncentráků a mučící bestie žen a dětí, generále Pattone?

Jak je možné, že za ta zvěrstva nebyly tyto nacistické zřůdy potrestány a dnes dokonce mladá generace je donucena plakat, že v SSSR byly tyto zřůdy nahnány do gulagů a tam umíraly bez možnosti návratu domů? Proč generál Patton tyto zřůdy bral do zajetí a ještě se s nimi veselil?

Západ nás zradil, nechal nás vyhlazovat, museli jsme Hitlerovi dát naše území, čeští židé byli hnáni do plynu, nebo přežívali v koncentračních táborech, protože na zradu západu jsme nebyli schopni jako malý stát pádně odpovědět. Poláci nás napadli na severní Moravě a spolupracovali s nacisty, stejně jako Finsko, Itálie, a další státy, přesto jim máme vzdávat hold a skutečné záchránce, občany tehdejšího SSSR máme nenávidět.

Kolik lidí i u nás spolupracovalo dobrovolně s nacisty, udávalo a posílalo je gestapu na smrt... A najednou je vše zapomenuto, rozkaz zní, že všechny zrádce musíme milovat a záchránce nenávidět.

Osobní příběh květnových dnů mojich rodičů, kdy díky Rudé armádě jsem mohl spokojeně žít, mít děti a prožít svůj život.

Osvobození Prahy a masakry na Pankráci

Jsem Čech, jsem Pražák, ba co víc, moji rodiče a prarodiče pochází z míst, kde se SS jednotky vyřádily nejvíc: **Pankrác, Zelená liška, Nusle a ... Reitknechtka.**

květen 1945

Pomníček na statku

Druhý, velký pomník Reitknechtka, zakrytý TOI TOI

Byl konec dubna roku 1945 a na statku Reitknechtka bylo „Boží dopuštění“. Badatel Ledvinka a Tomáš Jakl z Vojenského historického ústavu to popisují takto: . Jeden z pomníčků stojí i u statku Reitknechtka. Odtud hájila pankráckou pláň nad michelským údolím početná skupina povstalců. **Za jejich podporu byly po dobytí Reitknechtky jednotkami SS vyvražděni všichni pracovníci statku i se svými dětmi.**

Ne, nebyla to úplná pravda. Několik jich přežilo, (tam totiž byly ještě ukryté dvě malé skupiny žen a dětí), ale prostě chtěly zapomenout na zrádné SS komando a na zvěrstva, která tam zažily. Tak potom mlčely. Naše matka byla ve čtvrtém měsíci těhotenství (nejstarší sestra), když se několika maminkám podařilo ukrýt v nejhlubším sklepě. **Mimo dětí tam byla i jedna další maminka (také těhotná), která byla postřelená do břicha a naší matce zemřela na klíně.** Po mnoho dní si rozdělovaly po jedné kostičce čokolády na den (nikoliv celé, ale kostičce) a trochu vody. Malým dětem zakrývaly ústa, aby ani nehlesly. Ve dne, v noci. Náš otec, který tam dorazil za matkou, netušil, že tam je komando SS. Když tam v noci přišel, bylo už pozdě na návrat. Jen Bůh ví, jak se mu to podařilo, ale byla tam hromada písku a vždy s sebou nosil trubičku, kdyby byl zával a cukr na přežití. **Když slyšel dupání jednotek SS, zahrabal se do písku a dva dni dýchal pouze trubičkou a ležel zahrabán.**

Proč tam ty ženy byly? Na konci války nebylo už mléko, ovoce, mnohdy ani chléb a tento statek skýtal pro místní záchranu. Mnohdy jim kulky létaly nad hlavou, ale jak naše matka říkala, ony to tak nebraly. A až teprve po válce se mnohé zhroutily a léčily se.

Otec asi po dvou dnech slyšel střelbu a vzdalující se běh SS, riskl to, a vyběhl na opačnou stranu. **Přežil.** V tu samou chvíli vyběhla druhá skupina ze sklepa a také část přežila. Ale za cenu, že **ta část, která je na pomníku, se už konce války nedožila.** Co se pravděpodobně stalo? V druhém úkrytu se jedno děcko nepodařilo uhlídat a začalo plakat. Když to jednotky SS zaslechly, začaly do sklepa házet granáty a ty, co vyběhly ven, jednoduše postřílely. A toho zmatku a hrůzy využila skupina, ve které byla matka a podařilo se několika zachránit. Až o několik dní později se spolu opět matka s otcem setkali a teprve pak s hrůzou, ale i se štěstím zjistili, jak byli včetně mé sestry (nenarozené) všichni tři blízko smrti a dokonce na jednom místě a jak se zázrakem zachránili.

Tenkrát naše matka říkala, že tam schází jména dalších zastřelených dětí a maminek (podle počtu), ale nešlo je dohledat.

To, že se pak dostali do bezpečí, (všude se střílelo a lidské masakry byly šílené), bylo ale i **zásluhou Vlasovců**, kteří na Praze 4 pomohli a mnoho jich za Prahu padlo.

A náš táta to lakonicky tenkrát s pohrdáním zhodnotil: na rozkaz amerického generála (Pattona) museli z Prahy vypadnout směrem na jih, ani jsme jim nestačili poděkovat. A místo, aby je Američani ochránili, tak si víc vážili fašistů, které Rusům nevydali. Vlasovce ano a ty pak Stalin nechal pověsit!

Pozor, Vlasovců na Praze 4, nikoliv, že Vlasovci osvobodili Prahu, jak dnes tvrdí zvrácená extremistická skupina protiruských manipulátorů! Pouze několik jich zasáhlo i jinde přes protesty Vlasova!

A zde je popis badatelů z roku 2011

Zelená liška - Reitknechtka

Jednotky SS si v Praze počínaly velmi krutě – popravy zajatých povstalců, ale také vraždění těhotných žen a dětí. Nejhorší zvěrstva se stala v okolí Zelené lišky, kde povstalci obklíčili školu SS. “Ti esesáci ze školy na Zelené lišce označovali budovy, ze kterých se na ně střílelo, **a potom popravovali lidi, kteří byli v těch domech ukrytí,**” popisuje tehdejší události Tomáš Jakl z Vojenského historického ústavu.

Jedním z epicenter tvrdých bojů byla Pankrác

Boje v této pražské čtvrti připomínají už jen pomníčky a místopisné názvy. Ulice 5. května, Obětí 6. května nebo stanice metra Pražského povstání. Jeden z pomníčků stojí i u statku Reitknechtka. Odtud hájila pankráckou pláň nad michelským údolím početná skupina povstalců. Za jejich podporu byly po dobytí Reitknechtky jednotkami SS vyvražďeni všichni pracovníci statku i se svými dětmi.

Právě Pankrác se na několik dní proměnila v krvavé frontové bojiště, kde se bojovalo o celou Prahu – jedna z největších barikád vyrostla například na rohu náměstí bratří Synků. “Barikády byly hlavní strategický prostředek povstání. Vyrostly z velké části 6. května a odhaduje se, že jich bylo přes dva tisíce. Bojů na barikádách se zúčastnilo asi 30 tisíc Pražanů,” dodává Václav Ledvinka z Archivu hlavního města Prahy.

Reitknechtka z jiného pohledu

V kritických chvílích přišla Praze nečekaná pomoc od Ruské osvobozené armády (ROA) generála Andreje Vlasova. Vlasovci byli bývalí rudoarmějci, kteří **v německém zajetí** vstoupili do nacistických služeb. **Koncem války se snažili projít na Západ a vzdát se Američanům.** Národní rada však z obavy před reakcí Sovětského svazu odmítla uznat vlasovce za spojence, což vedlo v noci na 8. května k jejich odchodu. **(Totéž tenkrát říkal i náš otec!)** Za to, že obětí povstání bylo jen *“dva a půl tisíce”* Praha vděčí právě kontroverzním vlasovcům. Ti totiž nasadili v ulicích Prahy do bojů s nacisty dvacet tisíc dobře vyzbrojených a vycvičených vojáků. A přestože zhruba 300 vlasovců v ulicích města padlo, komunistická propaganda o nich po válce mlčela. **(Ano, toto je pravda, ale je otázkou, zda masový vrah při jednom dobrém skutku přestane být masovým vrahem)**

První ozbrojené potyčky byly v Praze vidět už 4. května

O den později pak povstání vyhlásil Český rozhlas, to bylo krátce po poledni, v ulicích města se ale bojovalo už od rána. Londýnský exil se snažil přesvědčit americké velení o nutnosti zásahu do bojů o Prahu. Američané však trvali na dohodě s Rudou armádou, podle níž byly Čechy sovětskou operační zónou. Rudá armáda, která zahájila Pražskou operaci 6. května, se musela nejprve probíjet přes Krušné hory. O dva dny později, 8. května, pak byla s Wehrmachtem podepsána dohoda o příměří, kterou neakceptovaly oddíly SS. V návaznosti na všeobecnou kapitulaci německých sil v Evropě podepsal 8. května velitel německých jednotek generál Rudolf Toussaint s národní radou dohodu o kapitulaci. Rudá armáda pak přijela do Prahy **9. května.**

Co bych závěrem rád dodal: nejen naše rodiče, ale celý národ Němcům odpustil. Už v roce 1965 jsme dokázali k sobě nacházet cestu. Dnešní bývalí bolševici, co se z nich stali zarputilí kapitalisti a obránci USA ani po čtvrt století Rusům ne. Kdo je skutečný lidský hnůj...

Petr Pokorný

5.května 1945 – londýnský rozhlas: Německá armádní skupina “G” sestávající se z 250 000 vojáků 1. a 18. armády se **vzdala generálu Montgomerymu** bez boje. **Tlak Rudé armády byl obrovský a nacistická vojska ovládla panika.**

5.května 1945 – Praha po této zprávě povstala. Přesto miliónová Schörnerova armáda, která měla rozkaz udržet se v tomto prostoru co nejdéle, stále bojovala. **V Praze 4 “na Zelené lišce” se nacisté začali šíleně mstít.** Masakrovali muže, ženy, děti. Vytahovali je z bytů, stříleli nastojato.

Praha 4: Zelená liška - Reitknechtka

Patton chránil nacistické zrůdy a bral je do zajetí, místo aby je střílel. Proto je ten prapodivně skvělý. Koncentráky jsou zapomenuty, SS je najednou přátelská armáda. Pouze ten Rus a ti jeho trollové...

Večer 7. května zaútočilo na pozice povstalců německé letadlo a svrženou bombou poškodilo průčelí paláce Kinských. Letecký útok povzbudil bojovou morálku Němců a zapůsobil depresivně na obránce radničních budov, značně již znepokojené zprávou o koloně třiceti tanků u budovy právnické fakulty a o vjezd pancéřových vozidel do Dlouhé třídy a do Celetné ulice. Za tísnivé situace, v níž se obránci radnice nacházeli, vysílal městský rozhlas nepřetržitě volání o pomoc a poručík Kozel se odebral na velitelství Bartoš s naléhavou žádostí o pomoc. Přestože noc ze 7. na 8. května byla poměrně klidná, obránci tušili, že v nejbližších hodinách provedou Němci rozhodující útok. Velitelství Bartoš jim vyslalo na pomoc skupinu bojově zkušených, maximálně odvážných a obětavých partyzánů z Hořovic. Staroměstská radnice byla již natolik poškozena střelbou a ohrožena okolními požáry, že představitelé a úředníci Národního výboru, kteří tam dosud setrvali a využívali tamní telefonní ústřednu, museli budovu opustit. Pouze v jejím přízemí zůstali ozbrojení obránci.

8. květen

Za časných ranních hodin **8. května** zahájili

Němci dosud nejsilnější úder na Staroměstské náměstí za použití tanků a pěchoty.

Od rána **8.5. je Staroměstská radnice těžce odstřelována**. Ničivému požáru postupně podléhá střecha věže, orloj, arkýř a celé severovýchodní křídlo. Na okamžité účinné hašení plamenů není pro nepřetržitou střelbu čas.

Velitel Waffen-SS v Čechách a na Moravě SS-Gruppenführer Carl von Pückler-Burghaus předal budovu Právnické fakulty pražským povstalcům a opustil Prahu až ráno s poslední německou kolonou. Kapituloval teprve **12. května** před americkými a sovětskými vojáky v Čimelicích a bezprostředně po kapitulaci se zastřelil. Ještě **9. května dopoledne** bylo okolí Staroměstské radnice revolučními gardami a sovětskými vojáky zbavováno zákeřných střelců, kteří setrvali zabarikádování ve vyšších patrech budov a stříleli na chodce v ulicích. **Pražská posádka vojsk SS spolu s dalšími bojovými skupinami postupovala časně ráno 9.5. opačným směrem - od svého velitelství v budově právnické fakulty přes dnešní Palachovo, Malé a Staroměstské náměstí do Celetné ulice směrem na Vinohrady.**

Prostě nacistická SS prchala před Rudou armádou k Američanům, aby nepadla za jejich zvěrstva do ruského zajetí!

Je to snad “dezinformace”?

Tak sakra kdo osvobodil Prahu?

Kdo osvobodil Československo?

Zdroj: <https://skrytapravda.cz/>